

 Natis 12.000. Stajerc stane za celo leto samo 60 krajcarjev.

redništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopiju.

Stajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Kopisi se ne vračajo in se morajo
dajati do ponedeljka pred izdajo do-
tlačne številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 števk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

ev. 24.

V Ptuj v nedeljo dne 1. decembra 1901.

II. letnik.

Kmetje pozor!

Kdor se hoče naročiti na „Štajerca“
za celo prihodnje leto 1902, in nam z naro-
kom ob enem tudi pošlje celo naročnino
znesku 1 krono 20 vin. dobival bode letos
novega leta naš časnik **zastonj**.

Ne več po starem kopitu!

Kmetje! ako komur postane noga večja,
neba mu je novega kopita, po katerem se
napravi črevelj, ker bi ga drugače
nečal. Dnševno obzorje naše postalo je večje,
kmet začel je premišljevat, da sme tudi on
imeti svoje pravice, treba mu bode tudi
kaj novega kopita, ker je prejšno, to je
sedajno, postarano, premajhuo. In kako
izraža kmet svoje želje drugače kakor
tem, da si voli take zastopnike, kateri
imajo srce za njegove težnje, za nje-

Moj prijatelj Ribničan.

Poznate Ribničane ali kakor sami pravijo Rajbn-
ci?

Ne tako začudeno gledati! Jaz pa vem, da jih
poznate. No, ker ne morete uganiti, bom vam po-
dal. Ribničani so tisti možje, katere včasih vse
pričakuje: otrok bi rad lesenega ptička, ki
piska, materi se je strla kuhla in izginila lesena
oče pa zelo potrebujejo novo rešeto. Samo de-
am ni mnogo za nje, kajti kdor dela s kuhlo,
ne lahko črn kakor maček, kdor ima opraviti
šetom, je preveč prašen in mili Bog! z leseno
more le tisti jesti, ki ima tako široka usta
r vela tercijska, kadar zija v „Fihpos“ ali v
novega očeta. Da bi se dekle še malo poigralo s
om, ki zadi piska, kaj še! Sicer se že rada igra
čkom, pa tisti mora biti živ in najmanj pet
v visok, ter mora imeti mesto trdega kljuna mehek

govo trpljenje, da si voli poslance, kateri
bodejo tudi zares poslanci za kmeta.

Kmalu bodejo se začele volitve za de-
želni zbor. Koga toraj naj voli kmet?

Največji in najboljši učitelj celega sveta
naš odrešenik je rekel: Moje kraljestvo ni
od tega sveta!“ In kaki so njegovi sedanji
učenci in zastopniki? Kaki so oznanjevalci
njegove presvete vere? Častihlepno in vla-
deželno se potikajo povsod drugod, samo
tam ne, kjer bi jim bilo treba. Gospod njim
je ukazal: „Idite in učite vse narode“,
tedaj „učite“ jih, ni pa njim ukazal, da
bi se brigali za posvetne želje, dobro
vedoč, da ne more ta, kdor ima skrbeti
za duševno blagostanje svojega bližnjega
služiti dvema gospodoma, to je, da bi tudi
skrbel za njegove telesne potrebe. Naši
gospodje duhovniki naj skrbijo toraj za
naše duše, naj nas in našo deco poduču-
jejo v svetih resnicah, naše druge zahteve

nos in pod njim lepe brčice. Saj se poznamo, ve
rudečelične stvarce božje!

No, zdaj pa gotovo že vsi veste, kdo so Ribni-
čani! I nu, seveda, rešetarji so, rešetarji, „ki hodijo
po svejt, po zimi in polejt“.

Jaz sem rešetarje zmiraj rad imel. Toda najrajši
imam velikega Janeza, s katerim sva se že prej spo-
znala, ko sem prve hlačke dobil. Bila sva si velika
prijatelja v mojih mladih letih, a tudi zdaj sva ve-
sela, kadar se na sejmovski dan snideva, če ravno sem
že cel mož in mi moj stari znanec ne pravi več: ti
Jožek, ampak gaspud Jožef.

Pa tudi ni karsibodi ta moj rešetar. Ko se od-
odpravi z doma, ima na svojem hrbtu toliko rešet
in druge „sühe robe“, da je višji kakor lemlerski
turn — saj meni se je včasih tako zdelo. In govoriti
zna, govoriti! Ko bi ga vi le enkrat slišali! Kako
lepo popisuje kraje, slovenske in nemške, hrvatske,
ogerske in laške, po katerih je že hodil